

[Wilhelm]

Jeg er naturligvis vidende om, at kommissionsdomstolen ikke finder grundlag for kritik mod FET, men dette er ganske irrelevant, da domstolens opgave alene har været at af-dække, hvad der faktisk er sket, mens det bliver regeringens ansvar at drage konklusionerne.

Hvis regeringen over for denne opgave følger særdomstolens argumentation gående ud på, at handlingerne ganske vist klart må betegnes som lovlig politisk virksomhed, men vil kunne begrunde en mistanke om en senere mere vidtgående aktivitet, så er der ikke skygge af indhold tilbage i regeringserklæringen af 30. september 1968.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg ønsker indledningsvis klart at afvise, at jeg ved tidligere besvarelser af spørgsmål om forsvarrets efterretningstjenestes virksomhed skulle have forvredet eller omfortolket regeringserklæringen af den 30. september 1968, således som hr. Wilhelm anfører i sin skriftlige begrundelse for dette spørgsmål. Jeg forstår regeringserklæringen anderledes end hr. Wilhelm, det er der nok ingen tvivl om, men at der i den anledning skulle være tale om en forvridning eller omfortolkning fra min side, må jeg på det bestemteste afvise.

At det, at forsvarrets efterretningstjeneste i sommeren 1977 forsøgsvis påbegynder en aktivitet, der tilsigter at systematisere oplysninger om personel i forsvaret, som må befrygtes at have til hensigt at medvirke ved nedbrydning af forsvaret indefra, skulle vise noget om tjenestens totale foragt for pressen, folketinget, regeringen og kommissionsdomstolen, således som det også anføres af hr. Wilhelm i begrundelsen, forekommer mig derimod at være et udslag af en forvreden tankegang.

Dette tings forsvarsudvalg har to gange, den 14. december 1976 og den 18. oktober 1977, stillet forsvarsministeren spørgsmål om begrebet »politisk soldat«. I mit svar af den 31. oktober 1977 på forsvarsudvalgets sidste spørgsmål anførte jeg bl. a., at forsvarsministeriet og forsvarskommandoen fortsat vil følge udviklingen på området »politisk soldat« meget nøje, og forsvarrets efterretningstjenestes anførte aktivitet er et led i dette arbejde.

Da jeg den 9. januar i år besøgte forsvarrets efterretningstjeneste, interesserede jeg mig navnlig for registreringsvirksomhed og for tjenestens indlandsorienterede arbejde i det hele taget. Jeg modtog herunder grundig orientering om den i kommissionsdomstolens beretning side 15 omtalte påbegyndte aktivitet, som bl. a. har til formål at analysere eventuelle tendenser til konsekvent misbrug af samarbejds- og talsmandsordningerne og de værnepligtiges øvrige rettigheder. Det er netop dette, der foreslås realiseret i pjecen »Bliv politisk soldat«, som er udgivet i 1976 af en antimilitaristisk arbejdsgruppe, hvis medlemmer – som der står i pjecen – »på grund af sikkerhedsmæssige hensyn indtil videre har valgt at være anonyme«.

Jeg kan på hr. Wilhelms spørgsmål oplyse, at ingen er optaget i forsvarrets efterretningstjenestes centrale personregistratur alene for at have ansøgt om tilladelse til udledning af propagandamateriale.

Wilhelm (VS):

Det er stadig væk meget svært at takke forsvarsministeren for denne slags svar, for den sørgelige kendsgerning er, at ministeren ikke svarede på det meget præcise spørgsmål, der er stillet.

Der står i beretningen, som det også er anført i min begrundelse for spørgsmålet, om disse ting, der er de centrale, at den virksomhed, man her har registreret for, »isoleret bedømt må betegnes som lovlig politisk virksomhed«, uanset hvad ministeren sagde her til sidst om, at de ikke er optaget i forsvarrets centralregister. Der står også i beretningen, at registreringsmåden »reelt har betydelig lighed med en personregistrering«.

Dette spørgsmål er et led i forsøget på at få indkredset, hvad der egentlig ligger i den regeringserklæring fra 1968. I sidste uge fik vi at vide, at selv om den siger, at man ikke længere må registrere alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed, ja, så gælder det altså ikke organisationer, det gælder heller ikke deres ledende medlemmer, selv om der er tale om statsborgere osv., så dér duer den altså ikke til nogen ting.

Nu piller vi et ganske vist lille, men meget konkret og meget præcist eksempel frem, hvor der er tale om personer. Der er ikke tale om organisationer, men om personer, og